

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 1Tos/91/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5622010250
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Gallová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2023:5622010250.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Adriany Gallovej a sudcov JUDr. Moniky Liptákovej a JUDr. Štefana Tomáša, na neverejnom zasadnutí konanom 17. októbra 2023 prejednal sťažnosť odsúdeného O. X. proti uzneseniu Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. 3Nt/12/2022 zo 17.7.2023 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdeného O. X. z a m i e t a , pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Liptovský Mikuláš podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietol návrh odsúdeného O. X. na povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp.zn. 1T/151/2013.

Proti tomuto uzneseniu podal riadne a včas sťažnosť odsúdený, a to priamo do zápis-nice o verejnom zasadnutí konanom na okresnom súde 17.7.2023. V písomných dôvodoch sťažnosti prostredníctvom svojho obhajcu poukázal na to, že napadnuté uznesenie považuje za nesprávne, v rozpore so zákonom. Okresný súd sa nedostatočne vysporiadal so skutočnosťou, že v čase, keď malo dôjsť k spáchaniu skutku, bol na jeho meno vydaný občiansky preukaz s odlišným číslom a adresou trvalého pobytu, než ako je uvedené v dokumentoch súvisiacich s bankovým účtom. Na podklade uvedeného je teda prítomná pochybnosť o tom, že išlo o jeho osobu. V rámci návrhu na dokazovanie žiadal o vykonanie dôkazu, konkrétne znaleckého posudku č. 50/2023, ktorý vypracoval súdny znalec A. A. S., a to na preukázanie skutočností, že počas trestného konania trpel a naďalej aj trpí duševnou poruchou, ktorá mala vplyv na vyvodenie trestnoprávnej zodpovednosti, resp. na nevyhnutnosť povinnej obhajoby v trestnom konaní, ktorá mu nebola zabezpečená. Napriek tomu, že žiadal o vykonanie početných dôkazov na preukázanie nových skutočností, ktoré by v spojení s už existujúcimi priniesli nový záver, súd tieto dôkazy bez bližšieho vyhodnotenia odmietol vykonať a len strohým odkazom na to, že neboli navrhnuté v pôvodnom konaní, ich vykonanie odmietol. Súd tak postupoval svojvoľne a arbitrárnym odôvodnením sa vysporiadal s dôvodmi ich odmietnutia. Vo vzťahu k tvrdeniu súdu, že návrhy na vykonanie dôkazov mali existovať už v čase rozhodovania súdu v pôvodnom konaní, uviedol, že za nové skutočnosti treba považovať aj tie skutočnosti, ktoré predtým neboli predmetom dokazovania alebo zisťovania v konaní. Obnove konania nebráni, ak obvinený o existencii týchto skutočností vedel, no z akýchkoľvek dôvodov ich neuviedol. Dôležité je, že či tieto skutočnosti boli známe orgánom činným v trestnom konaní, resp. súdu. Vo vzťahu ku kamerovému záznamu zo dňa 22.11.2012 uviedol, že tento preukazuje len tú skutočnosť, že do pobočky J. I., a.s. J. mala vstúpiť osoba podobajúca sa črtami na jeho osobu, pričom z predmetného kamerového záznamu nevyplývala skutočnosť, ktorá by reflektovala páchanie nejakej trestnej činnosti. Navrhol, aby krajský súd napadnuté uznesenie po zvážení všetkých okolností zrušil.

Odsúdený O. X. v sťažnosti, ktorú odôvodnil sám, uviedol, že okresný súd klamlivo a lživovo zavádza a odôvodňuje, že kľúčový svedok O. T. nie je nový dôkaz, ktorý by v čase pôvodného konania neexistoval.

Toto tvrdenie odmieta a prehlasuje, že výpo-ved', čestné prehlásenie O. T., u ktorého v čase spáchania skutku pracoval v dňoch 10.10.2012 až 15.12.2012 na stavbe v Mníchove, je úplne nový dôkaz, ktorý preukazuje jeho nevinu. Súd sa s týmto dôkazom nezaoberal a bezdôvodne ho odmietol ako starý dôkaz, čo je lož. Súd svojvoľne ho týmto poškodil a zvýhodnil prokurátora. Považuje to za trestný čin ohýbania práva. Pokiaľ nebude zjednaná náprava zo strany Krajského súdu Žilina, podá trest-né oznámenie na senát okresného súdu. Poukázal na to, že dňa 12.9.2019 sa nezúčastnil hlav-ného pojednávania na Okresnom súde Liptovský Mikuláš. Ako mohlo prebehnúť overenie jeho osoby, jeho totožnosti bez jeho prítomnosti a prítomnosti pracovníka J. I.. Pokiaľ ide o občiansky preukaz, jediný platný doklad, s ktorým v čase spáchania skutku v dňoch 19.11.2012 - 22.11.2012 disponoval, mal číslo S. s platnosťou od 17.3.2008

do 17.3.2018. Občiansky preukaz S. XXXXXX s platnosťou 30.4.2008 do 30.4.2018 je falošný. Nikdy si ho neprevzal na polícii, nikdy s ním nedisponoval. Okresný súd, ani OČTK nikdy nezabezpečili zákonný dôkaz, z akého zariadenia (počítač, notebook, tablet, telefón) bol zaslaný podvodný email z adresy a@b.c poškodeným spoločnosti GROSS-KM, s.r.o. a X. Y.. Taký dôkaz neexistuje, to znamená, že v jeho prípade nie je dokázané, že to bol práve on, kto mal zaslať tento email. Tvrdí, že bol súdom vo veci 1T/151/2013 odsúdený nespravodlivo a nezákonne.

Príslušný prokurátor v písomnom vyjadrení ku sťažnosti odsúdeného uviedol, že argu-mentácia v nej uvedená nie je spôsobilá zvrátiť súdom ustálený skutkový a právny stav veci a navrhol sťažnosť ako nedôvodnú zamietnuť.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti preskúmal v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť a zákonnosť napadnutého uznesenia, ako i konanie, ktoré mu predchádzalo, a zistil, že sťažnosť odsúdeného O. X. nie je dôvodná.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol náležite zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Povinnosť vyplývajúca z citovaného zákonného ustanovenia § 2 ods. 10 Tr. por., t.j. zistiť skutkový stav veci náležite a v takej kvalite, aby o ňom nevznikli dôvodné pochybnosti, platí nielen pre rozhodovanie o otázke viny a trestu, či nároku na náhradu škody, ale aj pre rozhodovanie ktorejkoľvek otázky, ktorú treba v trestnom konaní riešiť. Uplatňuje sa v kaž-dom štádiu trestného konania, teda aj v konaní o povolenie obnovy konania. Preto náležite musí byť zistené tiež to, či sú splnené podmienky pre povolenie obnovy konania v zmysle ustanovenia § 394 ods. 1 Tr. por. Z týchto zistení treba vychádzať pri rozhodovaní.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo nové skutočnosti ale-bo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine, alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom pácha-teľa, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrej-mom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom roz-pore s účelom trestu.

Vyššie citované ustanovenie Trestného poriadku stanovuje formálne podmienky pre tzv. iudicium rescindens (obnovovacie konanie) - existenciu právoplatného rozhodnutia a no-vej skutočnosti alebo dôkazu. Rozhodovanie o povolení obnovy konania je však podmienené materiálnou podmienkou spočívajúcou v povinnosti súdu, konajúceho o povolení obnovy konania, vyhodnotiť vplyv novej skutočnosti alebo nového dôkazu na už ustálený skutkový stav. V tomto štádiu rozhodovania je potrebné vyhodnotiť novú skutočnosť alebo nový dôkaz z hľadiska jeho novosti a spôsobilosti odôvodniť iné rozhodnutie o vine.

Za skutočnosti súdu skôr neznáme sa považujú také, ktoré neboli predmetom dokazo-vania alebo zisťovania pred rozhodnutím, ktorého sa týka návrh na obnovu konania. Takou skutočnosťou je

objektívne existujúci jav, ktorý nie je v tej istej veci dôkazom, ale ktorý môže mať vplyv na zistenie skutkového stavu veci. Novú skutočnosť treba v konaní o obnove konania spravidla preukázať dôkazom.

Za dôkazy súdu skôr neznáme sa považujú predovšetkým dôkazy, ktoré neboli vykonané v pôvodnom konaní, alebo v pôvodnom konaní boli síce vykonané, ale s novým obsahom, odlišným od obsahu v pôvodnom konaní vykonaných dôkazov.

Pri posudzovaní podmienok obnovy konania i podľa citovaného ustanovenia zákona (§ 394 ods. 1 Tr. por.) súd hodnotí návrh z dvoch hľadísk:

1. či ide o skutočnosť alebo dôkazy predtým súdu neznáme,
2. či by tieto skutočnosti alebo dôkazy samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi známymi už v pôvodnom konaní mohli viesť k inému rozhodnutiu, než je pôvodné právoplatné rozhodnutie uvedené v ods. 1 § 394 Tr. por.

Skúmanie, či nové skutočnosti alebo dôkazy sú tak kvalifikované, že sú spôsobilé samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné než pôvodné právoplatné rozhodnutie, sa realizuje porovnaním doteraz vykonaných dôkazov a doterajšieho skutkového zistenia uvedeného vo výroku právoplatného rozhodnutia, s dôkaznou silou a významom novotvrdených skutočností a novonavrhovaných dôkazov. Ako už bolo uvedené vyššie, pre pozitívne rozhodnutie o návrhu na povolenie obnovy konania musí byť výsledkom tohto skúmania dôvodný predpoklad pre možnú zmenu pôvodného právoplatného rozhodnutia.

Okresný súd v danom prípade postupoval dôsledne a dokazovaním, ktoré na verejnom zasadnutí vykonal, si vytvoril dostatočný skutkový základ pre rozhodnutie, že v prípade odsúdeného O. X. nie sú splnené podmienky pre povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 1T/151/2013.

Výrok o zamietnutí návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania tak zodpovedá stavu veci a zákonu.

Po splnení prieskumnej povinnosti krajský súd zistil, že konanie, ktoré predchádzalo napadnutému uzneseniu, bolo vykonané prvostupňovým súdom v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku.

Rozhodnutiu Okresného súdu Liptovský Mikuláš nemožno vytknúť žiadnu chybu či nedostatok, pričom odôvodnenie rozhodnutia učinil prvostupňový súd zodpovedajúcim spôsobom, dostatočne a presvedčivo, a preto krajský súd v zásade na odôvodnenie napadnutého uznesenia odkazuje. Okresný súd v napadnutom uznesení veľmi podrobne rozpísal skutkové i právne dôvody, ktoré odôvodňujú zamietnutie návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania. Dôvody napadnutého uznesenia sú zrozumiteľné a dostatočne logické, vychádzajúce zo skutkových okolností prípadu a relevantných právnych noriem. Nadriadený súd znovu pripomína, že v dvojinstančnom súdnom konaní rozhodnutia súdov tvoria jednotu a pri existencii vysoko kvalifikovaného rozhodnutia súdu prvého stupňa nadriadenému súdu nezostáva nič iné, len v podrobnostiach poukázať na veľmi správne a erudované dôvody, na ktorých okresný súd založil svoje rozhodnutie.

Pre posúdenie arbitrárnosti odôvodnenia napadnutého uznesenia považoval krajský súd za kľúčové zistenie, či spôsob, ktorým súd prvého stupňa odôvodnil svoje rozhodnutie, je ústavne a zákonne konformný. Ako vyplýva z konštantnej judikatúry Ústavného súdu SR, o svojvôli pri výklade a aplikácii zákonného predpisu všeobecným súdom by bolo možné uvažovať len v prípade, ak by sa natoľko odchyľil od znenia príslušných ustanovení, že by zásadne poprel ich účel a význam. Splnenie povinnosti odôvodniť rozhodnutie treba posudzovať vždy so zreteľom na konkrétny prípad aj so zreteľom na charakter konania (konanie o mimo-riadnom opravnom prostriedku), v ktorom bolo napadnuté uznesenie vydané.

Napadnuté uznesenie okresného súdu obsahuje dostatok skutkových a právnych záverov, s ktorými sa krajský súd v celom rozsahu stotožnil, a napadnuté rozhodnutie považuje za správne a zákonné. Napadnuté uznesenie je riadne odôvodnené, nie je arbitrárne a nesignalizuje možnosť porušenia čl. 46 ods. 1 Ústavy SR. Skutočnosť, že sa sťažovateľ nestotožňuje s názorom

okresného súdu, nemôže sama osebe viesť k záveru o porušení jeho práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR.

Treba stručne pripomenúť, že odsúdený žiada povoliť obnovu konania v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 1T/151/2013.

Rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. 1T/151/2013 z 8.10.2020, v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 2To/13/2021 z 22.9.2021 bol O. X. uznaný vinným z pokračovacieho prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák., za kto-rý bol odsúdený na spoločný a súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 roky a 2 mesiace. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. odsúdený bol na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 41 ods. 3 Tr. zák. súd zrušil výrok o vine a výrok o treste v rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 3T/68/2014 zo dňa 28.6.2019, v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline, sp.zn. 1To/82/2019 zo dňa 22.10.2019 pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Trnava, č.k. 5T/33/2008-1241 zo dňa 10.4.2014, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave, č.k. 6To/64/2014-1325 zo dňa 2.4.2015, právoplatným dňa 2.4.2015, za skutok pod bodmi 3/, 4/ rozsudku podľa § 221 ods. 3 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. vo výmere 4 roky so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. Súčasne súd zrušil všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nad-väzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd obžalovanému uložil povinnosť nahradiť poškodenému X. Y. škodu vo výške 316,- eur.

Odsúdený sa pokračovacieho prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. dopustil na skutkovom základe, že:

1/ s cieľom získať neoprávnený prospech z presne nezisteného miesta obžalovaný dňa 19.11.2012 o 8.49 hod. odoslal z adresy a@b.c <mailto:a@b.c>, vystupujúc pod nepravým menom U.. X. K., ako zástupca obchodnej spoločnosti Johns Manville Slovakia, a.s., so sídlom Strojárskejšká 1, Trnava, IČO: 34 126 520, správu A. A., bytom D. XXXX/X, P. A., na jeho adresu a@b.c <mailto:a@b.c>, v tom čase konateľom obchodnej spoločnosti GROSS-KM, s. r. o., neskôr s obchodným menom GROSS, s.r.o., so sídlom Štefánikova 1361/4, Liptovský Mikuláš, IČO: 36 397 849, v zmysle ktorej bolo podpísanie zmluvy o dielo medzi obchodnou spoločnosťou Johns Manville Slovakia, s.r.o. a obchodnou spoločnosťou GROSS-KM, s.r.o., podmienené absolvovaním vstupného školenia pracovníkov obchodnej spoločnosti GROSS-KM, s.r.o. v deň 28.11.2012 a uhradením poplatku za školenie vo výške 79,- eur za každého zamestnanca, ktorý uhradila obchodná spoločnosť GROSS-KM, s.r.o. za 16 zamestnancov vo výške 1 264,- eur dňa 21.11.2012

na bankový účet uvedený obvineným č. ú. XXXXXXXXXXX/XXXX, ktorý patril dcére obžalovaného mal. K. X., a dispozičné právo k nemu mal iba obžalovaný, pričom obžalovaný už v čase komunikácie s poškodenou obchodnou spoločnosťou vedel, že žiadna spolupráca medzi obidvoma obchodnými spoločnosťami nebude realizovaná, že peniaze použil pre vlas-tnú potrebu, pričom nikdy nebol oprávnený vystupovať v mene obchodnej spoločnosti Johns Manville Slovakia, s.r.o., čím obchodnej spoločnosti GROSS, s.r.o., so sídlom Štefánikova 1361/4, Liptovský Mikuláš, IČO: 36 397 849, spôsobil škodu vo výške najmenej 1 264,- eur,

2/ ako osoba konajúca v mene spoločnosti Johns Manville Slovakia, a.s. so sídlom Strojárskejšká 1, Trnava, vystupujúci pod menom U.. X. K., odo dňa 20.11.2012 presne nezisteného času vylákal za školenie potrebné na uzatvorenie zmluvy o dielo od príkazcu, a to poškodeného X. Y., sumu vo výške 316,- eur, ktoré boli pripísané na účet

č. XXXXXXXXXXX/XXXX vedený v J., pričom takéto školenie sa do dnešného dňa neuskutočnilo a ani sa uskutočniť nemalo, pretože spoločnosť Johns Manville Slovakia, a.s., takéto školenie neorganizovala,

čím týmto svojím konaním uviedol poškodeného X. Y., trvale bytom S. XXX/XX, J., do omylu a spôsobil mu škodu vo výške 316,- eur.

Po preskúmaní spisového materiálu krajský súd konštatuje, že odsúdeným v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania neboli predložené nové skutočnosti a dôkazy, ktoré by boli takého charakteru, že by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine, alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Nadriadený súd zdôrazňuje, že obnova konania je mimoriadny opravný prostriedok, a teda akýkoľvek zásah do právoplatného a vykonateľného rozhodnutia je prípustný iba vo výnimočných prípadoch. Účelom obnovy konania nie je revízia pôvodného trestného stíhania, ani verifikovanie pôvodne vykonaných dôkazov, či spochybňovanie spôsobu, akým ich hodnotil súd v pôvodnom konaní. V konaní o povolenie obnovy konania teda nie je možné preskúmať vecnú správnosť rozsudku vydaného v základnom konaní. Toto konanie sa obmedzuje predovšetkým na riešenie otázky, či návrh na povolenie obnovy konania obsahuje skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú pre súd nové, skôr neznáme. Za nové skutočnosti alebo dôkazy nemožno považovať skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú zistiteľné z obsahu spisov, a to aj vtedy, keď sa súd s nimi v rozhodnutí nevysporiadal, alebo ich dokonca prehliadol, resp. sa mylil pri hodnotení vykonaných dôkazov, prípadne ich nesprávne vyhodnotil.

Reálne garantovanie a uplatnenie základného práva na súdnu ochranu v konaní o obnove konania neznamena, aby všeobecné súdy preberali skutkové a právne názory strany konania, ktorá sa domáha obnovy konania.

Krajský súd zdôrazňuje, že jedným zo základných prvkov vlády práva je princíp právnej istoty, ktorý okrem iného vyžaduje, aby v prípade, keď súdy rozhodnú vo veci s konečnou platnosťou, ich rozhodnutie nebolo viac spochybňované. Tento princíp neumožňuje stranám konania, aby sa dožadovali obnovy konania iba z dôvodu opätovného prejednania a nového rozhodnutia vo veci. Samotná možnosť existencie dvoch názorov na vec nie je dôvodom pre opätovné preskúmanie veci. Odchod od tohto princípu je odôvodnený iba v prípadoch, keď sa vyskytnú okolnosti podstatného a naliehavého charakteru. Právomoc vyšších súdov zrušovať alebo meniť právoplatné a záväzné súdne rozhodnutia by mala byť vykonávaná na účely nápravy základných v'ad. Táto právomoc musí byť vykonávaná tak, aby bola v čo najvyššej možnej miere dodržaná spravodlivá rovnováha medzi záujmami jednotlivca a potrebou zabezpečiť efektívnosť súdneho systému.

Krajský súd konštatuje, že o takýto prípad sa v konaní o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania nejedná.

Odsúdený svojím návrhom na obnovu konania principiálne sledoval prehodnotenie dôkazov vo svoj prospech, najmä vo vzťahu k tomu, že v pôvodnom konaní nebol skúmaný jeho duševný stav, či v čase skutku netrpel duševnou poruchou, ktorá mala vplyv na vyvo-denie trestnoprávnej zodpovednosti, resp. na nevyhnutnosť povinnej obhajoby v trestnom konaní, ktorá mu nebola zabezpečená. Podľa jeho názoru je rozhodnutie okresného súdu, ako aj odvolacieho súdu svojvoľné, arbitrárne, zjavne neodôvodnené. Súd sa evidentne nevyrov-nal so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami tvoriacimi základ pre toto rozhodnutie, inak treba rozhodnutie všeobecného súdu považovať za rozporné s čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Dohovoru (I. ÚS 265/05). Rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. 1T/151/2013 zo dňa 8.10.2020 je nezákonný, nespravodlivý, je nevinný, pretože v žiadnom prípade nenaplnil skutkovú podstatu v bodoch 1. a 2. prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona, súd nedostatočne odôvodnil, prečo majú byť splnené všetky znaky skutkovej podstaty trestného činu podvodu a napriek tomu ho za tento trestný čin svojvoľne odsú-dil. Skutkové okolnosti zistené súdom neexistovali, úplne absentovali dôkazy, ktoré by sa dali podriadiť pod hypotézu právnej normy, ale súd napriek tomu uplatnil dispozíciu právnej nor-my a prišlo tým k porušeniu základného práva na spravodlivý súdny proces v čl. 6 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ktorý Slovenská republika ratifikovala. Žiadal predvolať svedkov K. X., vykonať konfrontáciu so sved-kom U.. X. K. zo spoločnosti Johns Manville, Strojárska 1, Trnava, vyko-nať konfrontáciu a rekogníciu so zástupcami firmy Gross s.r.o., Štefánikova 1361/4, Liptov-ský Mikuláš, A. A. a U.. A. G., vykonať konfrontáciu a rekogníciu s poškodeným X. Y., S. XXX/XX, J., vykonať kon-frontáciu

so svedkyňou U. Y. D. zo spoločnosti Gross s.r.o., Liptovský Mikuláš, predvolať a vypočuť svedka B. I., zamestnankyňu Johns Manville Slo-vakia a.s., Trnava, vykonať dožiadanie na kompetentné ministerstvo spravodlivosti USA, vykonať stotožnenie IP adres cez server nachádzajúci sa v USA, štát Pensylvánia, mesto Wein v období od 10.11.2012 do 30.11.2012, vykonať identitu osôb P. a X..T. v rámci elektronickej komunikácie, emailových adres, prehrať videozáznam z bezpečnos-tných kamier pobočky J. I. a.s., kde mal údajne vyberať finančnú hotovosť 1 050,- eur dňa 22.11.2012, vykonať rekogníciu jeho osoby. Ďalej zabezpečiť a predvolať svedka zames-tranca pobočky J. I. a.s., J. ktorý mu dňa 22.11.2012 mal vydať hotovosť 1 050,- eur (vykonať rekogníciu osoby odsúdeného). Vykonať porovnanie jeho vlastnoručné-ho podpisu s podpisom na doklade o výbere sumy 1 050,- eur zo dňa 22.11.2012 v pobočke J. I. a.s., J. z účtu číslo XXXXXXXXXXX/XXXX. Uviedol, že v čase spáchania skutkov v dňoch 19.11.2012, 20.11.2012 a 21.11.2012, presnejšie od februára 2012 do decembra 2012 pracoval ako stavený robotník vo firme O. T., G. XXX, J., E.. X., ako zatepľovač budov na stavbe Willy Brandt Halle Mníchov. Išlo o tri bytovky zatepľovanie, kde turnusovo pracovali, od 10.10.2012 do 15.12.2012 sa nachádzal na stavbe v Nemecku v Mníchove, býval s kolegami v štvormiestnej unimobunke, bez wifi signálu a prístupu na internet. Mal k dispozícii iba tlačidlový telefón 3100 Nokia. Každý deň od 07.00 do 19.00 hod. v dňoch 10.10.2012 až 15.12.2012 sa nachádzal na stavbe v Nemecku v Mní-chove, preto v žiadnom prípade nemohol a ani nikdy neposlal nejaké maily spoločnosti GROSS-KM s.r.o., Štefánikova 1361/4, Liptovský Mikuláš, IČO: 36 397 849 a ani nikdy nevylákal 316,- eur od X. Y., bytom S. XXX/XX, J., pretože v tom čase nemal prístup na internet, ani nikdy tieto poškodené osoby telefonicky nekontaktoval. Mal trvalý príjem zo zatepľovania v Nemecku a nepotreboval nikoho zavádzať a uvádzať do omy-lu pre finančný prospech. Žiadal súd, aby predvolal kľúčového svedka O. T., trvale bytom F. Z. XXX, ktorý dosvedčí, že sa v čase spáchania skutkov nachádzal v Ne-mecku. Naposledy mal doklad evidovaný na trvalom pobyte v Z., o doklade evidova-nom na posledný trvalý pobyt nič nevedel, takýto doklad neprevzal. Nikdy nevlastnil OP

č. S. XXXXXX, nikdy zmluvu s J. I. neuzatvoril a ani nevyberal peniaze. Na Sloven-sko sa z práce v Nemecku vrátil 15.12.2012, v tom čase mal trvalý a dostatočný príjem z tejto práce, nemusel konať podvodne. Poukázal aj na porušenie jeho práva na obhajobu v pôvod-nom konaní, keďže z dôvodu pochybností o jeho duševnom stave mal mať obhajcu, avšak ho nemal.

Odhliadnuc od toho, že skutočnosti, na ktoré odsúdený poukazuje, boli známe a mal možnosť ich uviesť, resp. niektoré z nich aj uvádzal už pred vynesení rozsudku, nadriadený súd konštatuje, že vyššie uvedené tvrdenia odsúdeného sú iste v intenciách jeho pôvodnej obhajoby legálne, ale po právoplatnosti odsúdenia tomuto zámeru nemôže slúžiť inštitút mimoriadneho opravného prostriedku, ktorým je obnova konania. Tento inštitút je striktné viazaný na preukázanie nových skôr neznámych skutočností alebo dôkazov, ktoré by mohli odôvodniť „iné rozhodnutie o vine“, najmä keby po ich vykonaní a zhodnotení mohol byť namiesto odsudzujúceho výroku o vine vyslovený oslobodzujúci výrok, alebo keby skutok uvedený v obžalobe, resp. návrhu na dohodu o vine a treste, mohol byť posúdený ako iný trestný čin, prečin, čo sa v rozhodovanej veci nestalo realitou.

Za skutočnosti, ktoré neboli v pôvodnom trestnom konaní známe a z hľadiska podmie-nok obnovy konania ich preto možno považovať za nové, označil odsúdený zistenia súdneho znalca A. A. S.. Odsúdený v konaní o povolenie obnovy konania predložil zna-lecký posudok z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, sexuológia vypra-covaný súdnym znalcom A.. A. S. v inej jeho veci, a to veci obmedzenia spôsobilosti na právne úkony vedenej na Okresnom súde Trnava sp. zn. 31Ps/5/2021.

Možno sa stotožniť s tvrdením odsúdeného, že znalecký posudok vypracovaný súd-nym znalcom A.. A. S. je dôkaz nový, pretože bol vypracovaný až po právo-platnom skončení veci a v pôvodnom konaní ho súd k dispozícii nemal. Treba však zdôrazniť, že predložený nový dôkaz musí byť takej kvality, aby súd presvedčil, že je zásadným a prí-padne aj ďalšie dôkazy vykonané na jeho základe budú dôvodne viesť k zmene výroku o vine predchádzajúceho právoplatného rozhodnutia, resp. k zmene výroku o treste. Súčasne musí byť spôsobilý v súvislostiach s doteraz vykonanými dôkazmi zvrátiť stav dokazovania vo ve-ci. Predložený znalecký posudok podľa názoru krajského súdu nie je relevantným z hľadiska jeho spôsobilosti ovplyvniť výsledok pôvodného konania.

Z predloženého znaleckého posudku nesporne vyplýva, že odsúdený O. X. trpí duševnou poruchou, a to anxióznou (anxiózne-depresívnou) poruchou, dokumentovateľne od roku 2013. Je pre ňu ambulantne doteraz (adekvátne) psychiatricky liečený. Nejedná sa o forenzne významné duševné ochorenie, poruchu, ktoré by ovplyvňovalo jeho ovládacie a rozpoznávacie

schopnosti, kritickosť, úsudkovú schopnosť. Ide o poruchu prechodného charakteru, môže varírovať v čase, stavy zlepšenia, kompenzácie, zhoršenia môžu byť prítomné v závislosti od farmakoterapie. Je schopný aktuálne spravovať svoje záležitosti svojím vlastným konaním, je schopný cieľavedome a zmysluplne konať. Prítomné duševné ochorenie - anxiózna porucha, nezakladá psychiatricky medicínsky odôvodniteľné zmeny jeho duševného zdravia, aby ho bolo možné obmedziť k výkonu právnych úkonov. Je schopný vykonávať všetky právne úkony bez obmedzenia z hľadiska psychiatrického. Táto duševná porucha neodôvodňuje obmedzenie vyšetrovaného na právne úkony v žiadnom rozsahu, je ich schopný z hľadiska psychiatrického vykonávať. Prítomná duševná porucha u vyšetrovaného môže varírovať v čase, stavy zlepšenia, kompenzácie, zhoršenia môžu byť prítomné v závislosti

od terapie. Je liečený adekvátne asi od r. 2013, je liečený aj aktuálne psychofarmakologicky. Vykonanie výsluchu vyšetrovaného súdom je možné bez ujmy na jeho psychickom zdraví. Doručovanie písomností je možné, mal by adekvátne pochopiť ich podstatu, obsah, zmysel a význam. Znalec dodal, že v posledných rokoch bol O. X. vyšetovaný ohľadom trestného konania tromi psychiatrami, znalcami bez zistenia forenzne významnej duševnej poruchy, choroby, tiež väzenským psychiatrom, psychológom bez zistenia forenzne významnej duševnej poruchy, choroby, čiže takej, ktorá by ovplyvňovala jeho ovládacie a rozpoznávacie schopnosti, kritickosť, úsudkovú schopnosť.

V okolnostiach danej veci krajský súd pripomína, že z právneho hľadiska sa nepríčetnosťou rozumie stav, keď páchatel pre duševnú poruchu v čase spáchania činu nemôže rozpoznať, že jeho konanie je pre spoločnosť nebezpečné, alebo nemôže svoje konanie ovládať. Na vyvodenie záveru, že osoba nie je pre nepríčetnosť trestne zodpovedná, postačuje, ak úplne chýba aspoň jedna z uvedených schopností.

Zmenšená príčetnosť je chorobný stav, v ktorom bola v dôsledku duševnej poruchy výraznejšie znížená (oslabená) schopnosť páchatela rozpoznať, že spáchaný čin je nebezpečný pre spoločnosť, alebo schopnosť páchatela ovládať svoje konanie, alebo boli znížené zároveň obe uvedené schopnosti; nemusí sa jednať o duševnú chorobu. Okolnosť, že trestný čin bol spáchaný v stave zmenšenej príčetnosti, nevylučuje trestnú zodpovednosť, len modifikuje a odôvodňuje osobitný postup voči páchatelovi. Zmenšenú príčetnosť je potrebné vziať do úvahy tiež pri hodnotení stupňa závažnosti (spoločenskej nebezpečnosti) trestného činu. Duševný stav páchatela totiž charakterizuje osobu páchatela, ovplyvňuje mieru jeho zavinenia. Stav zmenšenej príčetnosti má nepochybne dvojitý význam. Na jednej strane znižuje mieru zavinenia páchatela, na druhej strane však spravidla zvyšuje nebezpečnosť osoby páchatela.

Krajský súd sa stotožnil s názorom súdu prvého stupňa, že vzhľadom na predložený znalecký posudok, vypracovaný súdnym znalcom A. A. S. v inej veci, nevznikli dôvodné pochybnosti o trestnej zodpovednosti odsúdeného za pokračovací trestný čin podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák., za ktorý bol odsúdený v pôvodnom konaní vedenom pod sp. zn. 1T/151/2013, ani dôvodné pochybnosti o jeho spôsobilosti náležite sa obhajovať v trestnom konaní. Odsúdený vo svojich výsluchoch v prípravnom konaní k svojej osobe doslova uviedol, že fyzicky je zdravý, trpí diagnózou F41, a to je paroxyzmálna úzkostná porucha, čo je psychická choroba, na ktorú sa ambulantne lieči. Nikdy nebol liečený a ani sa nelieči na psychiatrii. V plnej miere je schopný vnímať trestné konanie, ktoré sa vedie voči jeho osobe.

Krajský súd v tejto súvislosti uvádza, že schopnosť obvineného rozpoznať proti-právnosť svojho konania alebo ho ovládať sa musí vždy posudzovať z hľadiska konkrétneho trestného činu. Odsúdený v konaní o povolenie obnovy konania nepredložil taký znalecký posudok, ktorý by potvrdzoval, že v čase činu trpel duševnou poruchou a že pre túto poruchu nie je schopný vnímať zmysel trestného konania.

Po preskúmaní spisového materiálu a s prihliadnutím na okolnosti, ktoré vyšli najavo v konaní o povolenie obnovy konania, krajský súd uzatvára, že skutočnosť, že sa súdené skutky stali tak, ako to bolo uvedené v odsudzujúcom rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. 1T/151/2013 zo dňa 8.10.2020 a spáchal ich práve odsúdený, nebola, a to ani so značným časovým odstupom, spochybnená. Rovnako treba zdôrazniť, že rozhodujúce pre konečný záver krajského súdu v konaní o povolenie obnovy konania bolo, že trestnú činnosť odsúdeného konkretizovanú vo výrokovej časti namietaného rozsudku preukázali dôkazy vykonané v základnom konaní.

Neušlo ani pozornosti nadriadeného súdu, že obžalovaný v pôvodnom konaní pro-stredníctvom svojej obhajkyne okrem iného uvádzal, že maily páchatela mali prichádzať z IP adresy cez server nachádzajúci

sa v USA, štát Pensylvánia, mesto Wayne. Pritom v danej dobe sa mal nachádzať na území SR a vybrať z bankomatového účtu jeho dcéry finančné prostriedky. Táto skutočnosť nesporne vyplýva aj z výpisu z účtu vedeného v J. I., a.s., ku ktorému mal dispozičné oprávnenie iba odsúdený - pozn. nadriadeného súdu. Odsúdený v pôvodnom konaní tiež tvrdil, že až v roku 2015 po rozvoде s manželkou Slovenskú republiku opustil a zdržiaval sa mimo jej územia. Hlavného pojednávania konaného na okresnom súde dňa 8.10.2020 sa nezúčastnil, požiadal o vykonanie v jeho neprítomnosti, okrem iného aj s odôvodnením, že na okolnosti prejednávanej veci si nepamätá, cíti sa byť nevinný. Neobstojajú preto argumenty odsúdeného v konaní o povolenie obnovy konania, že v rozhodnom čase sa mal nachádzať pracovne v Nemeckej republike.

Z rozhodnutia súdu prvého stupňa je tiež nesporné, že odsúdený dostal odpoveď na svoje návrhy na doplnenie dokazovania, pričom odpoveď súdu prvého stupňa, ktorú obsahuje odôvodnenie písomného vyhotovenia uznesenia, nemožno za žiadnych okolností považovať za arbitrárnu. Je potrebné tiež uviesť, že za nezákonnosť nemožno považovať nevykonanie dôkazu, resp. hodnotenie dôkazov zo strany súdu v rozpore s predstavami v danom prípade odsúdeného. Je plne na úvahe súdu, aby sám rozhodol v okolnostiach prípadu, ktoré dôkazy na zistenie skutkového stavu, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, vykoná, bez ohľadu na to, ktorá zo strán ich navrhla. V uvedených súvislostiach krajský súd uvádza, že kým navrhovanie dôkazov je právom a zároveň procesnou povinnosťou strán konania, len súd rozhodne, ktorý z označených (navrhnutých) dôkazov vykoná. Uvedené predstavuje prejav zákonnej právomoci všeobecného súdu korigovať návrhy strán konania na vykonanie dokazovania, sledujúc tak rýchly a hospodárny priebeh konania a súčasne zabezpečiť, aby sa zisťovanie skutkového stavu dokazovaním držalo v mantineloch predmetu konania a aby sa neuberalo smerom, ktorý z pohľadu podstaty prejednávanej veci nie je relevantný. V prípade, že súd odmietne vykonať určitý stranou konania navrhovaný dôkaz, je jeho zákonnou povinnosťou v odôvodnení rozhodnutia uviesť, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy. Z práva na spravodlivú súdnu ochranu vyplýva aj povinnosť súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a návrhmi na vykonanie dôkazov strán s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie.

V okolnostiach danej veci ani krajský súd nepovažoval za potrebné vykonať ďalšie dokazovanie vykonaním navrhovaných dôkazov. Nadriadený súd zároveň pripomína, že za nezákonnosť nemožno považovať nevykonanie dôkazu, resp. hodnotenie dôkazov zo strany súdov v rozpore s predstavami odsúdeného. Je plne na úvahe súdu, aby sám rozhodol v okolnostiach konkrétneho prípadu, ktoré dôkazy na zistenie skutkového stavu, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, vykoná, bez ohľadu na to, ktorá zo strán konania ich navrhla.

K sťažnostným dôvodom nadriadený súd poznamenáva, že sú len iným právnym hodnotením existujúceho skutkového stavu a neobsahujú žiadne skutočnosti, ktoré by mali vplyv na vecne správne a zákonné rozhodnutie.

Na základe uvedeného krajský súd dospel k rovnakému záveru ako súd prvého stupňa, že v prejednávanej veci neexistuje zákonný dôvod na to, aby súd povolil obnovu konania, a preto sťažnosť odsúdeného O. X. proti napadnutému uzneseniu okresného súdu zamietol ako nedôvodnú postupom podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.